

การพัฒนาศักยภาพและอัตลักษณ์นิสิต มศว

เมื่อ โรงเรียนฝึกหัดครูชั้นสูง สถาปนาขึ้นในพุทธศักราช 2492 หลังจากนั้นอีก 5 ปี ก็พัฒนาเป็น วิทยาลัย วิชาการศึกษา และพัฒนาเป็น มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ อีกสองทศวรรษต่อมา นั่นคือการก่อเกิด การฝึกหัดครูแบบแผนใหม่ ก่อเกิดการพัฒนาศึกษาสมัยใหม่ เพื่อสังคมสมัยใหม่ สังคมประชาธิปไตย หลักคิด ทางด้านสิทธิเสรีภาพ และภราดร ที่แผ่กระจายไปทั่วโลก หลังสงครามโลกครั้งที่ 2 การหยั่งรากการศึกษาสมัย ใหม่หรือที่เรียกว่า "การศึกษาแบบพิพัฒนาการ" (Progressive Education) ซึ่งเป็นการศึกษาที่ก้าวหน้าทันสมัย และที่สำคัญยิ่งอย่างหนึ่งก็คือ การยึดมั่น "ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง" (Students Centered) โดยมองวุฒิภาวะ มอง ชีวิต มองประสบการณ์ และมองอนาคตของนักเรียนหรือผู้เรียนเป็นตัวตั้ง ไม่ใช่ "ครู" เป็นตัวตั้งพัฒนาการ ดังกล่าวได้ฝังรากมาถึงยุคสมัยของการเป็น "มศว" และแผ่ขยายเข้าสู่ระบบการศึกษาทั่วประเทศ

คำถามเบื้องต้นสำหรับวันนี้คือ แล้ว "มศว" วันนี้ยังคงเชื่อมั่นระบบ "Students Centered" มากน้อยเพียงใด และจะเข้าไปเกี่ยวข้องกับความพยายามในการ "พัฒนาศักยภาพนิสิตและอัตลักษณ์นิสิต มศว" มากน้อยเพียงใด และอย่างไร ข้อสังเกตเบื้องต้น 2-3 ประการ สำหรับการบริหาร มศว บริหารการพัฒนาศักยภาพนิสิต

ประการแรก พิจารณายุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยฯ การให้ความสำคัญ ภารกิจ และบทบาทของรองอธิการบดีฝ่ายพัฒนาศักยภาพนิสิต การพัฒนาองค์การนิสิตทั้ง โครงสร้าง บุคคล บทบาทและหน้าที่ โดยมุ่งเน้น (1) จิตสำนึกในการบริการ (Service Mind) (2) การทุ่มเทเสียสละและเอาใจใส่ใกล้ชิดนิสิต (3) การทำงานแบบบูรณาการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน

ประการที่สอง พิจารณาที่วิสัยทัศน์และยุทธศาสตร์ของ มศว ซึ่งเชื่อมั่นว่าหัวใจสำคัญของ "ความเป็นมหาวิทยาลัย" คือ

มหาวิทยาลัยต้องเชื่อมั่นว่านิสิตคือ ดวงดาวของมหาวิทยาลัย ดวงดาวที่ต้องให้ความสำคัญ พัฒนาศักยภาพในทุกมิติ

มหาวิทยาลัยต้องเชื่อมั่นในวิชาการ การค้นคว้าวิจัย และความรู้ พร้อมไปกับการพัฒนาศักยภาพนิสิต

มหาวิทยาลัยต้องมองนิสิตปัจจุบันที่มีชีวิตอยู่ในอนาคต เป็นผู้นำ และยืนอยู่อย่างสง่างามบนโลกใบนี้

ประการที่สาม ประเทศไทยมักให้ความสำคัญกับการศึกษาน้อยเกินไป มหาวิทยาลัยให้ความสำคัญกับงานกิจการนิสิตน้อยเกินไป ปัญหาที่พบคือ

มหาวิทยาลัยขาดการพัฒนาศักยภาพนิสิต เรามักมองนิสิตเพียงมิติเดียว คือ มิติของความรู้ความสามารถในวิชาชีพของตนเอง ขาดการมองมิติการพัฒนาศักยภาพหรือทักษะทางสังคม จริยธรรม จิตสำนึกสาธารณะ การอยู่ร่วมกันกับผู้อื่น และมิติของความสุขสันต์ส่วนตัว สุขภาพพลานามัย สุขภาพกาย สุขภาพใจ สุนทรีย์ภาพ

มหาวิทยาลัยขาดการพัฒนาระบบการแนะแนวให้คำปรึกษา ทั้งอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการและอาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรม เป็นปัญหาทั้งการให้ความสำคัญระบบ และความรับผิดชอบ ซึ่งมหาวิทยาลัยจำเป็นจะต้องพัฒนา

มหาวิทยาลัยมักมองหลักสูตร (Curriculum) อย่างโดดเดี่ยว มองด้านเดียว เป็นหลักสูตรเพื่อพัฒนาความรู้ความสามารถ เพื่อเป็นวิชาชีพหรืออาชีพขาดมิติที่หลากหลายหลักสูตรในอนาคตควรผนวกกิจกรรมที่หลากหลาย กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับมิติโลก มิติทางสังคม และมิติคุณค่าของความเป็นมนุษย์ไว้ด้วย

ศาสตราจารย์ ดร.สาโรช บัวศรี พยายามเผยแพร่ "Ten Imperative Needs of Youth" ให้กับครูบาอาจารย์ที่วิทยาลัยวิชาการศึกษา หม่อมราชวงศ์จรีพรหมกมลลาศน์ หนึ่งในคณาจารย์ผู้ร่วมอุดมการณ์ของศาสตราจารย์ ดร.สาโรช บัวศรี ได้แปล "ความต้องการที่จำเป็น 10 ประการ ของคนหนุ่มสาว" เป็นภาพผนังในหอสมุดเดิม ปัจจุบันคืออาคารสโมสรนิสิต ภาพผนังดังกล่าวได้ลบเลือนไปแล้ว (ผมยังมีภาพถ่าย) ก็หวังว่าจะพัฒนาขึ้นเป็นภาพผนังอีก

Ten Imperative Needs of Youth

1. All Youth need to develop salable skills.
เด็กหนุ่มสาวทุกคนต้องการที่จะพัฒนาทักษะที่สามารถทำรายได้ให้ดียิ่งขึ้น
2. All Youth need an appreciation of literature, art, music and nature.
เด็กหนุ่มสาวทุกคนต้องการความซาบซึ้งในวรรณกรรม ศิลปะ ดนตรี และธรรมชาติ
3. All Youth need to understand the right and duties of the citizen of a democratic society.
เด็กหนุ่มสาวทุกคนต้องการที่จะเข้าใจในสิทธิและหน้าที่ของพลเมืองในสังคมประชาธิปไตย
4. All Youth need to understand the significance of the family for the individual and society.
เด็กหนุ่มสาวทุกคนต้องการที่จะเข้าใจถึงความสำคัญของครอบครัวที่มีต่อบุคคลและสังคม
5. All Youth need to know how to purchase and use goods and services intelligently.
เด็กหนุ่มสาวทุกคนต้องการที่จะรู้วิธีจัดหา ใช้สินค้าและบริการต่างๆ อย่างฉลาด
6. All Youth need to be able to use their leisure time well and to budget it wisely.
เด็กหนุ่มสาวทุกคนต้องการที่จะมีความสามารถในการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์และแบ่งเวลาได้อย่างชาญฉลาด
7. All Youth need to develop and maintain good health and physical fitness.
เด็กหนุ่มสาวทุกคนต้องการที่จะพัฒนาและรักษาสุขภาพให้ดีขึ้นและมีร่างกายที่สมบูรณ์
8. All Youth need to understand the influence of science on human life.
เด็กหนุ่มสาวทุกคนต้องการที่จะเข้าใจถึงอิทธิพลของวิทยาศาสตร์ที่มีต่อชีวิตมนุษย์
9. All Youth need to grow in their abilities to think rationally.
เด็กหนุ่มสาวทุกคนต้องการที่จะปรับปรุงความสามารถในการคิดอย่างมีเหตุผล
10. All Youth need to develop respect for other persons.
เด็กหนุ่มสาวทุกคนต้องการที่จะพัฒนาความนับถือในบุคคล

(หนังสือที่ระลึก วันมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ "อดีตเพื่ออนาคต" 2547)

เมื่อเรากลับมาดูตัวตนของเราเอง เราเชื่อมั่นในปรัชญาของมหาวิทยาลัย คือ "การศึกษาคือความเจริญงอกงาม" สิทธิ วิรุฬหิ สมปตฺตา "Education is Growth" เชื่อมั่นใน Exponential Curve $Y=E^X$ บ่อยครั้งที่เราต้องถามตนเองว่า "การศึกษาคือความเจริญงอกงาม" แล้ว "ความเจริญงอกงาม" คืออะไร ผมคิดว่า "อารยธรรม 5 ประการ (ศรัทธา ศิล สุตตะ จาคะ ปัญญา) ในพุทธธรรม น่าจะเป็นหลักยึดในการพัฒนา เพื่อ "ความเจริญงอกงาม" ได้เป็นอย่างดี

อารยวิถี 5 ประการ

1. **จงกงามด้วยศรัทธา** จงกงามด้วยศรัทธาในชีวิต บทบาท และหน้าที่ของตน
2. **จงกงามด้วยศีล** จงกงามด้วยจริยธรรมและความดีงามทั้งปวง
3. **จงกงามด้วยสุตะ** จงกงามด้วยการสดับตรับฟังและเรียนรู้ตลอดเวลา
4. **จงกงามด้วยจาคะ** จงกงามด้วยความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่และเอื้ออาทรต่อผู้อื่น
5. **จงกงามด้วยปัญญา** จงกงามในการดำรงชีวิต คิด และทำด้วยปัญญา

(ธรรมบัญญัติ : พุทธจริยธรรมเพื่อชีวิตที่ดีงาม พระธรรมปิฎก ป.อ.ปยุตโต 2546)

การพัฒนาศึกษานิทัศน์เป็นยุทธศาสตร์และภารกิจอันหนาหนักของการบริหารมหาวิทยาลัย ไม่เพียงเฉพาะมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒเท่านั้น การตระหนักร่วมกัน การสร้างวิสัยทัศน์องค์กร การพัฒนาวัฒนธรรม การบริหารจัดการและการทำงานของทุกคนในองค์กร ผู้บริหาร คณาจารย์ บุคลากรสนับสนุนวิชาการ นิสิต ที่ต้องรับผิดชอบเข้มแข็ง และร่วมกันยืนหยัดพัฒนาอย่างแท้จริง เบื้องต้นเราอาจพิจารณาการพัฒนาศักยภาพนิสิตนักศึกษา 3 ประการ ดังนี้

ปัญหาพื้นฐาน กลับมาสู่การพัฒนาวิสัยทัศน์ และวิสัยทัศน์องค์กร (Organization Vision) เชื่อมันในดวงดาวของมหาวิทยาลัย มองนิสิตเหมือนลูกหลานผู้ใกล้ชิด "รักลูกให้ถูกทาง" มีกฎ กติกา มารยาท และวินัย การศึกษาเพื่ออนาคตของนิสิต ไม่ใช่เพียงเพื่อปัจจุบันหรือถอยหลังไปสู่อดีตของครูบาอาจารย์ มองการศึกษาเป็นกระบวนการ (Process) มองการศึกษาเป็น วิถีทาง หรือ มรรค (Means) ไม่ใช่ ผล (End) วันนี้และวันพรุ่งนี้ "เรา" กำลังจะผ่านพ้นไป ผู้เป็นเจ้าของสังคมในวันข้างหน้าคือนิสิต/นักศึกษาของเราวันนี้

ปัญหาการปรับรูป บ่อยครั้งที่ปัญหาสังคมหรือปัญหาทางการศึกษา เราไม่สามารถแต่เพียงการพัฒนาเท่านั้น เราอาจจำเป็นต้องปรับรูป (to Deconstruct) เมื่อโลกเปลี่ยน สังคมเปลี่ยน วิสัยทัศน์และวิธีคิดเปลี่ยน ในโลกยุคหลังสมัยใหม่ (Postmodern Society) ศาสตร์ทุกศาสตร์จากโลกสมัยใหม่ (Modernization) ในอดีตได้ล้าสมัยไปแล้ว มหาวิทยาลัยวันนี้ต้องปรับเปลี่ยน "กระบวนการเรียนรู้" (Learning Process) ทั้งระบบ เพื่อสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้สำหรับโลกหลังสมัยใหม่ ซึ่งเราคงจะต้องพิจารณาหลายสิ่งหลายอย่าง เช่น

พิจารณาฐานคิดใหม่หรือญาณวิทยาใหม่ (New Epistemology)

พิจารณาการสร้างสติปัญญา ความเฉลียวฉลาด ความคิด สร้างสรรค์ จินตนาการ การรู้เท่าทันโลก รู้เท่าทันสังคม

พิจารณาและสร้างความเป็นคนในสังคม ความสันติสุข จิตสำนึกสาธารณะ "ความเป็นคน" ในสังคม มิใช่เพียงผู้มีความรู้และมีอาชีพเท่านั้น

ปัญหาความเข้าใจในกิจกรรม กิจกรรมในสถาบันอุดมศึกษา นอกจากผนวกกิจกรรมทั้งหลายไว้ในหลักสูตร เราต้องทำความเข้าใจและเปิดใจกว้างสำหรับการพัฒนางิจกรรมต่างๆ ที่กว้างและหลากหลาย เพื่อพัฒนานิสิตให้กว้าง หลากหลายพัฒนาให้ลุ่มลึก และสอดคล้องและเป็นเนื้อเดียวกับชีวิตของเขา ซึ่งเราอาจพิจารณา กิจกรรมได้หลากหลาย

กิจกรรมเชิงวิชาการ

กิจกรรมกีฬา สุขภาพพลานามัย นันทนาการ

กิจกรรมสันทนาการ (Edutainment)

กิจกรรมพัฒนาจิตสำนึกสาธารณะ

กิจกรรมพัฒนารสนิยมสุนทรีย์ (Aesthetic Taste)

กิจกรรมวัฒนธรรมประเพณี

กิจกรรมพัฒนาประสบการณ์

ฯลฯ

กิจกรรมหลากหลายเหล่านี้ มิได้เป็นเพียงความรับผิดชอบของฝ่ายกิจการนิสิตเท่านั้น คณะผู้บริหาร มหาวิทยาลัย ทุกระดับ ทุกฝ่าย ต้องลงมาร่วมรับผิดชอบ คณะ (รวมทั้งสถาบันและสำนัก) ที่เป็นต้นสังกัดต้อง คัดสรรทีมบริหาร คัดสรรรองคณบดีฝ่ายกิจการนิสิตหรือฝ่ายพัฒนาศักยภาพนิสิต ให้มีความเชื่อมั่น มีความมุ่งมั่น และสามารถร่วมมือกับคณาจารย์และทุกคนในคณะ "พัฒนาศักยภาพนิสิต" อย่างเด่นชัด องค์กรนิสิตนักศึกษา ไม่ว่าจะเป็นสภานิสิต องค์กรนิสิต ชมรม สโมสรนิสิตประจำคณะ ภาควิชา สาขาวิชา ต้องจริงจังกับกิจกรรมต่างๆ

วันนี้ ผมคิดว่าโชคดีของขวามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่เราให้ความสำคัญกับกิจการและกิจกรรมนิสิต โชคดีที่เรามีระบบหอพักนิสิต ที่ มศว องครักษ์ นิสิตชั้นปีที่ 1 ทุกคนต้องพักในหอพักหนึ่งปี หอพักที่พยายามพัฒนาไปสู่อุดมการณ์ "Living and Learning Dormitory" นอกจากนั้นแล้วที่ มศว องครักษ์ เรากำลังพัฒนา "ศูนย์กีฬา มศว" เพื่อดูแล ศูนย์กีฬาสิรินธร อันใหญ่โต และพัฒนากีฬาและกิจกรรมทางด้านสุขภาพพลานามัย ของนิสิต คณาจารย์ บุคลากร และบริการชุมชนในอนาคต ซึ่งท้ายที่สุดเราคงต้องพัฒนานิสิตให้เป็น "ปัญญาชน" (Intelligentsia) มากกว่าการผลิตนิสิตนักศึกษาที่จบการอุดมศึกษา จบมหาวิทยาลัย หวังรับปริญญาบัตรเพียงเท่านั้น

เมื่อพิจารณาในเรื่องของ "อัตลักษณ์นิสิต มศว" (SWU.Students' Identity) "อัตลักษณ์" อาจหมายถึง ลักษณะเฉพาะ ลักษณะที่แสดงตัวตน ลักษณะที่เกิดมาจากเจตจำนงค์ อุดมการณ์ ประวัติศาสตร์ บริบท หรือ ใครจะหมายถึง ลักษณะที่พึงประสงค์หรือลักษณะอื่นใดก็ตาม ก็ยังถกเถียงและอภิปรายกันได้ ซึ่งการแสวงหา อัตลักษณ์อาจต้องพิจารณาปัญหาหลายด้านด้วยกัน

ประการแรก พิจารณาประวัติศาสตร์ อดีต หรือกำเนิดหลายสถาบันในสังคมไทยพัฒนามาจากการผลิตข้าราชการ ผลิตแพทย์ ผลิตเกษตรกร ผลิตศิลปิน ผลิตช่างเทคนิค ฯลฯ ซึ่งทุกองค์กรย่อมและควรภาคภูมิใจในประวัติศาสตร์ของตนเอง มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒผลิตครูมาก่อน เราเชื่อมั่นในเรื่อง "การศึกษา" หรือ "Education" ซึ่งเราสามารถมอง มศว ทั้งในทางบวกและลบ เราลองมอง "ความเป็น มศว" ที่เชื่อมโยงกับการศึกษา มองเฉพาะทางบวก (Optimistic Approach) ซึ่งน่าสนใจมาก เช่น

การศึกษาเชื่อมโยงเกี่ยวข้องกับชีวิต สังคม มนุษย์ และศาสตร์ทุกศาสตร์

การศึกษาคือหัวใจสำคัญในการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้

การศึกษาคือความรู้ "ความรู้คืออำนาจ" สำหรับโลกในอนาคต

กลับมาดูตัวตนของ มศว พิจารณาจากปรัชญาองค์กร "การศึกษาคือความเจริญงอกงาม" พิจารณาจรรยาบรรณที่ ศาสตราจารย์ ดร.สาโรช บัวศรี เน้นย้ำถึง "ปัญญาธรรม คารวธรรม สามัคคีธรรม" และพิจารณาถึง "ความเป็นครู" ที่ฝังอยู่ในตัวตนของทุกคน

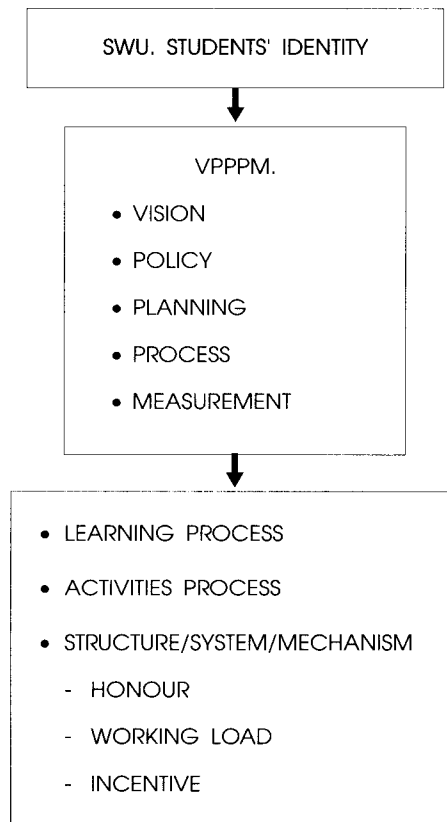
ประการที่สอง ลองพิจารณาส่วนผสมขององค์กร อดีต มศว เป็นสถาบันอุดมศึกษาเฉพาะทางคือ การเป็นวิทยาลัยวิชาการศึกษา ผลิตครูและนักการศึกษา หลังจากปี 2517 เราพัฒนาเป็น "มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ" เป็นมหาวิทยาลัยพหุศาสตร์ หรือมหาวิทยาลัยสมบูรณ์แบบ (Comprehensive University) คือ ผลิตบัณฑิต ค้นคว้า วิจัย และบริการวิชาการทุกด้าน ศึกษาศาสตร์ สังคมและมนุษยศาสตร์ วิทยาศาสตร์ วิทยาศาสตร์สุขภาพ วิทยาศาสตร์เทคโนโลยี บุคลากรผู้สอนมีความหลากหลายมีส่วนผสมที่น่าสนใจ จาก วศ. หรือ มศว จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ต่างประเทศ ไล่เรียงนำหนักกันไป บางมหาวิทยาลัยทางด้านสังคมศาสตร์ นิติศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ อาจยังน้อยเกินไป บุคลากรผู้สอน บุคลากรสนับสนุนวิชาการ มาจากสังคมเมือง ชานเมือง ต่างจังหวัด ส่วนผสมที่หลากหลายเช่นนี้ ย่อมมีธรรมชาติอย่างหนึ่ง เป็นการบูรณาการที่น่าสนใจ

ประการที่สาม ดูบริบทของ มศว เรามีโรงเรียนสาธิต 3 แห่งในปัจจุบัน เรามี "มศว ประสานมิตร" กลาง แหล่งธุรกิจที่สำคัญแหล่งหนึ่งของ กทม. (สุขุมวิท - อโศกมนตรี - เพชรบุรี) "มศว องครักษ์" ชานเมือง ชุมชนเมืองเกษตรกรรม และเราอาจมี "มศว ตรอน" จังหวัดอุดรดิถี ส่วนผสมของพื้นที่ทางภูมิศาสตร์ พื้นที่ชุมชน และพื้นที่วัฒนธรรม มีทั้งเมืองที่ก้าวหน้า ชานเมือง ชุมชน ส่วนผสมเหล่านี้จะก่อให้เกิดอะไรขึ้น

ประการที่สี่ พิจารณาทิศทาง งบประมาณหรือยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยฯ วิสัยทัศน์ และการทำงานของผู้บริหาร ทั้งระดับมหาวิทยาลัย คณะ สถาบัน สำนัก ภาควิชา สาขาวิชา สำนักงานอธิการบดี รวมทั้งโครงสร้าง ระบบกลไก กระบวนการและวัฒนธรรมการทำงานในมหาวิทยาลัยฯ

ประการสุดท้าย พิจารณามูลค่าทั้งระบบ รวมทั้งตัวเราเอง พิจารณาถึงการทุ่มเทเสียสละ ศักยภาพ ความจงรักภักดีที่มีต่อองค์กร ต่อวิชาชีพ สำเนียงทางวิชาการ การค้นคว้าวิจัย การพัฒนาศักยภาพนิสิต การทำหน้าที่อาจารย์ที่ปรึกษา หน้าที่สอนบริการวิชาการแก่สังคม และทำนุบำรุงวัฒนธรรมและศิลปะมากขึ้นเพียงใด

ท้ายที่สุด การระดมความคิดเพื่อพัฒนาศักยภาพนิสิต และการแสวงหาอัตลักษณ์ นิสิต มศว ร่วมกัน ทั้งผู้บริหาร คณาจารย์ นิสิต ศิษย์เก่า และบุคลากรสนับสนุนวิชาการ จะส่งผลไปสู่การพัฒนานโยบายและแผนการพัฒนาศักยภาพอัตลักษณ์นิสิต ซึ่งนโยบายและแผนดังกล่าวจะส่งผ่านไปสู่การพัฒนาระบบการเรียนรู้ กระบวนการพัฒนากิจกรรม การปรับโครงสร้าง ระบบ และกลไก ให้เอื้อต่อกระบวนการพัฒนา รวมทั้งแรงจูงใจในทางเกียรติ ภาระงาน และรายได้

ขอแถมท้ายด้วยหลักพุทธธรรมสำหรับอาชีพครู "ครูพึงประสงค์ 4 ประการ" ดังนี้
สันถัสสนา **ชี้ให้ชัด** ชี้แจงด้วยเหตุผล อธิบายให้แจ่มชัด
สมาทปนา **ชวนให้ปฏิบัติ** มั่นใจที่จะทำ กล้าที่จะทำ ทำได้จริง
สมุตเตชนา **เร้าให้กล้า** สร้างแรงบันดาลใจให้กระตือรือร้น
สัมปหังสนา **ปลุกให้รำเริง** มีความสุข มีความหวัง มีความฝันในชีวิต
(ธรรมานุญชีวิต : พุทธจริยธรรมเพื่อชีวิตที่ดั่งงาม พระธรรมปิฎก ป.อ.ปยุตฺโต 2546)

บรรยาย : การสัมมนาของฝ่ายกิจการนิสิตเรื่อง

"การพัฒนาศักยภาพนิสิตและอัตลักษณ์นิสิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ"

ณ สักกุเดือนรีสอร์ท นครราชสีมา

13-14 กุมภาพันธ์ 2548

